

KOVÁCS ELEONÓRA

Rendelkezik

– Az én jelöltem lesz Dozsorca új főtanácsosa. Aztán visszatérek a Tanácsadó Testületbe, amit otthagytam négy éve – gondolja az Órásmester. A könyvtárban, az ablak előtt áll. Az Órásmester megfordul. A kertész itt van, rá vár.

– Philipposz, holnap reggel lepermetezed a rózsákat, hogy ne jelenjenek meg ismét a tetvek. Aztán elmész a piacra, veszel fokhagymát, és elásod őket a földben. Távol tartja a tetveket. A mályvákat kihozod a dolgozószobámból, virágzás nélkül élőködnek. A pünkösdi rózsák mellé teszed őket, mert a hangyák irtóznak a mályvalevél szagától. Ha ez megvan, neked sem kell dolgoznod az új főtanácsos beiktatásakor. Láthatod az ünnepséget, és a leköszönő főtanácsos tiszteletére előadott sakkjátékot. A főtanácsos családjában nagyon sok kiemelkedő sakkjátékos van, ezt biztosan tudod.

Philipposz mindezt hallva ellenállhatatlan kényszert érez, hogy azonnal elkezdje a munkát: a kamrában fokhagymát keres, fellapoz egy szakkönyvet, hogy megtudja, miképpen kellene a rózsza gyökeréhez helyezni őket, de nem talál erre vonatkozó leírást. Szétszed egy hagymafejet, és egy-egy hagymaszeget ültet a gyökérzet közelébe. Ellenőrzi, hogy megtelepedtek-e a zöld bogarak a növekvő rózsabimbón, amit talál, egy röggel összenyomja. Aztán a pincébe megy, és egy régi szakkönyvből megtudja, hogy a csalán levelét le kell forrázni, és ezzel leönteni a kártevőket. Kipróbálja, beválik, de egy nappal később ismét megjelennek. Naponta ellenőrzi a rózsákat. Egyre több fokhagymát ültet a virágok tövéhez, de a kártevők nyüzsögnek. Permet-szert kér a veteményes kertészétől. Az órásmester megharagszik.

– Allergiás vagyok, ilyen máskor ne tégy a megkérdezésem nélkül – suttozja eltorzult arccal. A könyvtáros és a titkár összeség Philipposz arcát figyelve.

Amikor a kertész kitalálja, hogy kövek helyett élére állított téglákkal szegélyezi a virágágyást, a mester hasonlóképpen reagál.

– Még ilyen kitalálni, mit tudsz te a téglákról és a kövekről meg a virágokról, azok nem illenek egymáshoz, nem érted?

Philipposz megdermed, kezében a kosárral, benne egy halom téglá, néhány már a napon szárad, mésszel vonja be őket, párat pedig fehérre fest, hogy kipróbálja, a zápor melyiket rongálja meg kevésbé, közben azon töpreng, nem természetellenes-e, ha a növények között szúrós szagú festéket használ.

A ceruza és a jegyzetfüzet a zsebében van, látható rajta a virágágyás terve, a kert felülnézetből, és az ágyások alakjának változásából adódó dinamika: négyzet, kör, négyzet. A virágok színének megfelelően alakíthatná a virágágyás határát képező

téglák színét, a nagyobb területű ágyás esetében téglát, a kisebbeknél apró követ használna határvonalként, hogy hangsúlyosabbá tegye a virág és az ösvény közötti mezsgyét. A legtöbb helyen fehérre festhetné a köveket, de olyan hely is akad, ahol bordó lehetne, mégpedig a sakkablák közelében, ez a szín összhangban állhatna a játékosok egyenöltözetével.

– Hát semmit sem tudsz a növényekről? – kérdezi az Órásmester, és hozzáteszi: – Azonnal szedd össze ezt a szeméthalmot, tüntesd el a köveket és a téglákat, festéket, ecsetet, mert érkezik egy sakkmester, hogy megnézzé a következő játszma helyszínét, és mindez nem maradhat itt.

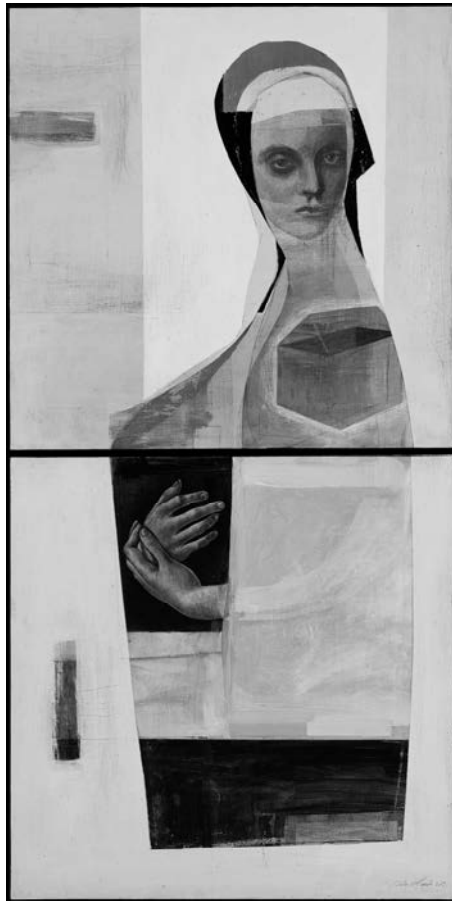
Philipposz azt érzi, hogy valami dübörög, zubog, ennek zaja egyre erősödik, és nem tudja visszatartani, hogy elpattanjon egy ér a homloka mellett. A jobb karja elnehezül, eldobja a téglát, nem esik a bakancsára. Először a festéket viszi a helyére, mert a tárolóhely a kerttől legmesszebb kapott helyet, aztán az ecseteket, melyeket kölcsönkért, elhebegi, hogy úgy látszik, mégsem ildomos festeni, és kihúzza magát, mintha az ő döntése lenne, de közben nem néz a beszélgetőtársa szemébe, megfordul, köszön, és visszatér, hogy a téglákat is elhordja. Talicskát kölcsönöz, és visszatér az építkezéshez, ahonnan reggel kérte a fölöslegessé vált féltéglákat. Itt is magyarázkodik, mégsem volt jó a tervem, mondja, a munkavezető káromkodik, hogy nem lát, ne oda rakja, ahol útban van, öntse le valahová, de Philipposz óvatosan egymás mellé helyezi a kockákat, és egy téglarakás lesz belőle. Amikor elhagyja az építési területet, nem láthatja, hogy egy emelődaru véletlenül ledönti az építményét. Siet vissza a kertbe, arra törekszik, hogy az órásmester esti sétájáig elkészüljön a terep visszarendezésével, és még a napi teendőket is befejezze. Kihagyja az ebédszünetet, kapál, metsz, lerázza a kártevőket, virágcsokrokat készít az órásmester asztalára és a könyvtárba, valamint az irattárba is, úgy hallotta, ott egy új tolmács dolgozik, aki agorafóbiája miatt nem mozdulhat ki, de kedveli a növényeket. A lila sövényt térdmagasságúra vágja, hogy mögötte látszódjon az árnyliliom, és közepén a jázminfa. Lecsiszolja a kerítésről a zuzmót, így rendezettebbnek tűnik. A nap végén újrafesti a padokat a kert közepén, hogy a bordó támla és a zöld pázsit éles kontrasztot alkothasson. Elégedetten szemléli az eredményt, a színek és formák mégis összhangba kerültek, zöld gyep, bordó és fehér rózsza, barna ág, fehér jázmin, fekete pad, bordó vasszerkezet. A színek dinamikusan ismétlődnek, megvan az összhang, az órásmester örülni fog.

Philipposz meglátja, hogy az Órásmester közeledik egy sakkmesterrel. Kíváncsi az elismerő szavakra, elrejtőzik egy tujafa mögött.

– Igen, a kertem, csinosítgatom, amikor lehetőségem van rá, azt a jázminbokrot is én ültettem. Van egy kertészem is, itt szokott dolgozni, de nem nagyon látszik az eredmény, látod, a sövény meg van ugyan nyírva, de túl rövid lett, nem az előírásnak megfelelő. Festékszagot érzek, biztosan összemázolt valamit, pedig mondtam neki, hogy tilos. Tehát ez az én kertem, néha tönkreteszik, ilyen emberekkel vagyok körülvéve, mint az a kertész, de hát mit tehetnék?

Megszólal egy bagoly, egy pillanatra elhallgatnak. A tuja felé pillantanak, a kertész behunyja a szemét, összegörnyed, nehogy észrevegyék. A madár elhallgat, a meseterek továbbhaladnak az épület felé.

Philipposz a tujafa mellett áll. Arra gondol, hogy Dozsorca a választás előtt visszatér a Régiók Szövetségéhez, ezért nem lesz választás, nem győz az Órásmester jelöltje, és nem győz a mostani főtanácsos jelöltje sem. Nem mutathatja, hogy ezt tudja, és titkokat ad a Régiók Szövetségének, így készíti elő Dozsorca visszatérését a Régiók Szövetségéhez. Türelmes lesz még egy kicsit. Az Órásmester veszíteni fog.

NÁDAS ALEXANDRA: PROFÁN MADONNA (ŐRZŐ)